

Овчаренко, Едуард. Несвяткові настрої до ювілею [Текст] : народний художник України, лауреат Шевченківської премії Валерій Франчук 10 вересня відзначив свій ювілейний день народження // Слово просвіти. – 2020. – 17-23 верес. (№ 38). – С. 16 : фот.

<http://slovoprosvity.org/wp-content/uploads/2020/09/38-1090-17-23-veresnia-2020.pdf>

Несвяткові настрої до ювілею

Митець плідно працює в царцях живопису, графіки та скульптури. З 1983 року проводить активну виставкову діяльність на території України і за її межами.

Його творчий доробок складають понад 6000 творів живопису і більш як 1300 графічних листів. На рахунку художника 120 групових, всеукраїнських і міжнародних художніх виставок та 180 персональних виставок в Україні та за її межами. Твори зберігаються у вітчизняних музеях, і громадських організаціях, культурних центрах України та інших країн.

Творчість Франчука викликає широкий резонанс в колах громадськості й культурної еліти. Написано понад 380 рецензій - публікацій в газетах і журналах України та світу, знято чимало документальних фільмів, записано багато радіоінтерв'ю, новинних інформаційних сюжетів, репортажів тощо.

Гідний наслідування громадянський і

патріотичний вчинок Валерія Франчука - його рішення передати в дар державі (Національному музею Голодомору-геноциду) 75 творів з циклу “Розгойдані дзюни пам’яті”, над яким автор працює багато років. 33 твори з цього циклу вже подаровані і прийняті на зберігання у Національний музей історії України. А для Муніципальної мистецької галереї Деснянського району міста Києва Валерій Олександрович подарував 20 кращих своїх живописних творів. Аби долучатися до загальноукраїнського руху допомоги воїнам, які боронять незалежність на сході країни та хворим дітям, митець передав більше 30 творів живопису для 10-ти благодійних аукціонів.

Серед основних серій і циклів Валерія Франчука: “Молюсь за тебе, Україно” (історія козацької доби, Тарас Шевченко), “Розгойдані дзвони пам’яті” (світлій пам’яті жертв Голодомору), “Пізнання істини” (пошук відповідей на вічні питання людського життя), “Чорна-Биль” (світлій пам’яті жертв, ліквідаторів Чорнобильської катастрофи), “Осанна творцю світу” (враження від дива світу - української землі), “Плоди саду людського” (гармонійне

поєднання душі людини, філософське осмислення життя, портрети), “Мир Вам!” (біблійні сюжети), “Джерела” (на сюжети українських народних пісень), “Тиша старого міста”, “Візе-Руни”; а також скульптурні серії “Вчора, сьогодні, завтра”, “Героям Небесної Сотні”, “Кобзар”, “Притча”, “Сварги трипільські”, “Силуети”, “Скіфи”.

- Дуже хотів зустрітися з шанувальниками моєї творчості, котрі йдуть зі мною багато років і в радості, і в складні часи, - зізнався Валерій Франчук. - Але не хочу збирати своїх друзів на вернісажі під час епідемії коронавірусу. Тому ювілейні виставки поки відкладаються.

Тримаю в руках два макети альбомів. Перший на 240 сторінок, це картини з циклу “Розгойдані дзвони пам’яті”, присвячені пам’яті мільйонів українців, вбитих Голодомором-Геноцидом 1932-1933 років (над цією темою працюю з 1989 року) і сигнальний примірник “Кобзаря” у творах В. Франчука на 228 сторінок.

Дзвони розгойдав, але не розбудив ні державну владу, ні заможних людей, щоб видати ці альбоми. Чим далі, все більше

впевнююся, що немає достойників висоти і жертвності Ханенків, Терещенків, Симиренків та інших меценатів, які були сто і більше років тому. У теперішніх розкішних палацах здебільшого мешкають духовні злидні, яким Україна, її історія та сьогодення зовсім не цікаві. Щось не чути гучних меценатських проєктів на підтримку української культури та духовності. Та й держава не надто піклується вихованням і підтримкою патріотичного українського духу...

А що роблю я? Статків не маю. Продовжую дарувати свої твори. Всього за останні 30 років подарував більше 50 робіт. Цим і живу. Слава Богу і Україні!